

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1379/2021
19.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1417/21 од 13.12.2021. године, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 бр.20/19 од 11.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж2 бр.1581/21 од 14.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 19. јануара 2022. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1417/21 од 13.12.2021. године, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 бр.20/19 од 11.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж2 бр.1581/21 од 14.09.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду – Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 бр.20/19 од 11.06.2021. године, издвојени су из списка предмета докази прибављени посебном доказном радњом тајно праћење и снимање, који се налазе на три ЦД-а и транскриптима аудио записа, и истовремено је одређено да ће се по правноснажности тог решења издвојени докази ставити у посебан запечаћени умот и чувати код судије за претходни поступак, одвојено од осталих списка, те да се не могу разгледати нити користити у поступку, као и да ће се након правноснажног окончања кривичног поступка са издвојеним доказима поступити у складу са чланом 84. став 2. и 3. ЗКП.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 бр.1581/21 од 14.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба Вишег јавног тужиоца у Београду, Посебно одељење за

сузбијање корупције, изјављена против решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 бр.20/19 од 11.06.2021. године.

Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз бр.1417/21 од 13.12.2021. године против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде одредаба члана 84. и члана 164. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и констатује да је побијаним решењима учињена повреда закона у корист окривљених АА и ББ.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцима окривљених АА и ББ – адвокатима Братиславу Стоиљковићу и адвокату Браниславу Богдановићу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да су нижестепена решења донета уз повреду одредаба члана 84. ЗКП и члана 164. ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да су побијаним решењима издвојени из списка предмета докази прибављени посебном доказном радњом тајно праћење и снимање који се налазе на 3 ЦД-а и транскриптима аудио записа, који се односе на окривљене АА и ББ као незаконити, а који су настали приликом спровођења наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Београду – Посебног одељења за сузбијање корупције, те којим је одређено тајно праћење и снимање окривљених ВВ и ГГ.

Према наводима захтева, у конкретном случају су нижестепени судови неправилно применили одредбе члана 84. ЗКП и члана 164. ЗКП, јер је уградња и постављање техничких уређаја за аудио и видео документовање извршено у службеном возилу МУП-а РС, које су поред окривљених ВВ и ГГ (у односу на које су донете наредбе о трајном праћењу и снимању), користили и други полицијски службеници, а међу њима и окривљени АА и ББ, те се материјал прикупљен и у односу на ове окривљене има сматрати случајним налазом сходно одредби члана 164. ЗКП, који није у супротности са наредбом суда, нити са одредбама Законика о кривичном поступку, а због чега су побијаним нижестепеним решењима погрешно примењене одредбе члана 84. ЗКП и 164. ЗКП, обзиром да су ови докази издвојени из списка предмета као незаконити.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, по оцени овога суда, нису основани.

Наиме, истоветне наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, Виши јавни тужилац у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције, истицао је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, па како је Апелациони суд у Београду, као другостепени, оценио ове жалбене наводе неоснованим и на страни 2 став 4 и 5 за свој став – да је првостепени суд правилно закључио да се докази прибављени по основу посебне доказне радње не могу сматрати случајним налазом, нити користити у односу на окривљене АА и ББ, имајући у виду да је у обе наредбе изричито наведено да се посебна доказна радња тајног праћења и снимања спроводи искључиво када су у возилу у коме је постављен уређај за снимање присутни окривљени ВВ и ГГ, посебно ценећи чињеницу да окривљени АА и ББ никада нису истовремено били у патроли са окривљенима ВВ и ГГ, нити су са њима користили наведено путничко возило, изнео је јасне и довољне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге и упућује, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

При томе, по оцени овога суда, није од значаја то што је у пресуди Врховног касационог суда Кзз бр.1306/2017, на коју се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује, изражен став да се материјал прикупљен доказном радњом тајни надзор комуникације могао користити и у поступку против другог лица као законити доказ, имајући у виду да се у конкретном случају не ради о истој чињеничној и правној ситуацији.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепеним решењима нису учињене повреде закона из члана 84. ЗКП и из члана 164. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца одбио као неоснован, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић